

بررسی شدت و وسعت انفارکتوس میوکارد در بیماران دیابتیک، تحت درمان با انسولین و سولفونیل اوره

دکتر ایوب پزشکی *، دکتر بهمن طالبی پور **، دکتر محمد خانی ***، دکتر نورالدین موسوی نسب ****

خلاصه:

در مطالعات گذشته افزایش شیوع، شدت و وسعت MI به دنبال درمان بیماران دیابتیک با سولفونیل اوره را احتمال می‌دادند و در چند بررسی نتایج متناقض به دست آمده است، بطوری که بنا به توصیه FDA در بروشور این داروها برای مصرف کنندگان احتمال خطر اعلام شده است. مطالعه ما بر فرض افزایش شدت و وسعت MI در بیماران دیابتیک تحت درمان با سولفونیل اوره انجام شد.

پژوهش به صورت Clinical Trial در مدت ۲ سال در بیماران دیابتیک که دچار MI شده و در بخش CCU بستری می‌شدند و سابقه بیماری قلبی واضحی نداشتند، در ۲ گروه دریافت کنندگان انسولین (۲۶ نفر) به عنوان شاهد و دریافت کنندگان سولفونیل اوره (۴۶ نفر) به عنوان گروه کنترل و ۸۶ بیمار غیر دیابتیک به عنوان گروه شاهد دوم انجام شد.

شدت MI با معیار EF بعد از MI و وسعت MI با سطح زیر منحنی CPK (حداقل با ۶ نمونه‌گیری) سنجیده می‌شد. سایر عوامل مخدوش کننده از قبیل، جنس، سوابق HTN، هیپرلیپیدمی، مصرف سیگار، نوع MI و آریتمی در فرمی ثبت می‌شد. در نهایت دو گروه شاهد و کنترل دیابتی از نظر عوامل مخدوش کننده یکسان بودند.

سه گروه مذکور از نظر EF و سطح زیر منحنی CPK که با دو روش کمی و کیفی مقایسه شد تفاوت معنی داری نداشتند.

داروی سولفونیل اوره برای کنترل دیابت از نظر شدت و وسعت MI ایجاد شده بی‌ضرر است ولی از نظر افزایش شیوع MI بایستی بررسی گردد.

واژه‌های کلیدی: ایران، زنجان، دانشگاه علوم پزشکی، انفارکتوس میوکارد، دیابت، انسولین، سولفونیل اوره

* متخصص اطفال

** عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان زنجان

*** متخصص قلب و عروق، عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان زنجان

**** متخصص آمار، عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان زنجان